

noget forkert i den af SF og Enhedslisten foreslåede dagsorden, og Fremskridtspartiet kan derfor støtte den.

Folketinget opfordrer regeringen til at få igangsat en politisk struktur for hovedstadsområdet – jeg tror, at vi alle sammen burde kunne blive enige om det – der tager udgangspunkt i løsning af opgaverne i hovedstadsområdet og ikke de eksisterende strukturer, for vi har erkendt, at der er noget rivende galt med de eksisterende strukturer. Og når man går til den sidste sætning, som er så klar og indlysende: at der skal endvidere være tale om en demokratisk og åben styring af de forskellige opgaver, så tror jeg ikke, at der er nogen, der kan være i tvivl om, at det må vi kunne støtte alle sammen.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Det er fru Vibeke Peschardt, som havde en bemærkning om Hovedstadens Sygehusfællesskab, der kalder mig herop, for det er jo ikke helt uinteressant, hvad De Radikale, som sidder i regeringen, mener i den forbindelse.

Mener fru Vibeke Peschardt, at Hovedstadens Sygehusfællesskab skal have lov til at leve og overleve og bestå i fremtiden? Jeg vil gerne se det i denne sammenhæng, hvor sundhedsministeren her i dag har givet udtryk for, at hvis man ikke kan blive enige på sygehusområdet, skal der lovgives. Det kunne være meget interessant at få at vide i dag fra sundhedsministeren og også fra indenrigsministeren, hvad det er for nogle muligheder, der foreligger, og hvad det er for nogle muligheder, man opererer med.

Jeg kan jo spørge: Er det – og det vil jeg så gerne have bekræftet – f.eks. en udvidelse af Hovedstadens Sygehusfællesskab til også at omfatte Københavns Amt, så man samler det hele under én organisation, der hedder Hovedstadens Sygehusfællesskab? Eller er det en kommunalreform, der herefter vil blive tale om, en hovedstadsreform, eller en anden form for lovgivning, som i realiteten vil betyde, at man laver en kommunalreform?

Vi ved jo godt, at sygehusområdet er omdrejningspunktet i hele opgavefordelingen, når vi taler om amternes stilling. Man kan ikke ændre på den opgavefordeling, uden at der meget nemt også kan komme en strukturændring i kølvandet heraf. Jeg tror, der er mange, der sidder her i dag, som efterlyser nogle mere klare udmeldinger.

Der sidder mange mennesker rundt omkring i Danmark, som tænker: Når den her sygehuskommission er færdig med sit arbejde, hvad er det så, vi kan vente os? Er det så i virkeligheden noget med, at amterne skal nedlægges? Har regeringen i virkeligheden aftalt det med De Konservative?

Jeg synes, at vi har krav på at få nogle mere tydelige svar i dag på, hvad det er for en retning, det skal gå i. Jeg synes, at regeringen her taler med to tunger: På den ene side vil man kun snakke opgavefordeling og udskyde det, men på den anden side laver man faktisk måske i virkeligheden en reform ad bagdøren i et snuptag, efter at Sygehuskommissionen har nedlagt sit arbejde.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det, der bringer mig herop for en kort bemærkning, er fru Annette Justs udtalelser om vores dagsorden fra Dansk Folkeparti. Jeg fornemmede ligesom, at den kunne Fremskridtspartiet ikke støtte, og det har måske nok sin naturlige forklaring i, at under forhandlingerne om hele denne hovedstadsreform meldte Fremskridtspartiet ud med, at man ville have et storamt. Når man vil det, går man i realiteten mere eller mindre ind for amternes bevarelse. Det kan man lige så godt se i øjnene.

Det må jeg så sige var temmelig chokerende, eftersom jeg ved, at Fremskridtspartiet i de år, jeg var i Fremskridtspartiet, gik ind for, at amterne skulle nedlægges. Nu lavede man pludselig en kovending formentlig efter konference med de københavnske borgerrepræsentationsmedlemmer. Jeg ved ikke, hvordan det er kommet for dagens lys, men i hvert fald erkendte Fremskridtspartiet tydeligt og klart, at de ønskede et storamt, og når man gør det, er man altså med til at cementere, at Danmark for tid og evighed har tre offentlige administrationsniveauer.

Det har Fremskridtspartiet lov til, men det står Dansk Folkeparti ikke for. Ligesom Det Konservative Folkeparti klart har givet udtryk for i dag, mener vi, at Danmark er overadministreret. Vi skal ned på to administrationsled i et lille land med 5 millioner indbyggere, og det kommer vi en skønne dag.

Blot denne lille korte bemærkning, fordi jeg ikke synes, det skulle stå alene. Jeg vil ikke glæde mig til det, men jeg vil alligevel blive overrasket, hvis Fremskridtspartiet trykker på de røde